

عنوان مقاله:

تبیین مفهوم قلمرو و عوامل در ارتباط با آن

محل انتشار:

کنفرانس بین المللی عمران، معماری و شهرسازی ایران معاصر (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسنده:

شاهین شریفی پور - دانشجو کارشناسی ارشد معماری داخلی دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

طبق مشاهدات در بسیاری از طراحی های اخیر از پاسخ به نیازهای رفتاری فاصله گرفته شده و افزایش آسیب های روان شناختی را در پی داشته است. تعدادی از این نیازها، شامل نیاز به خلوت، امنیت، سرزندگی و حس تعلق است. از آنجایی که وجود درجه های مختلفی از خلوت در بسیاری از فضاها بسیار با اهمیت است و همچنین رسیدن به تعادل بین خلوت و تعاملات اجتماعی در مکان های طراحی شده ضروری بنظر می رسد. در روانشناسی محیطی مفاهیم ازدحام و تراکم، شخصی سازی، خلوت و قلمرو ارتباط معنایی دارند. دو مفهوم قلمرو و فضای شخصی ساز و کارهایی برای دستیابی به میزان دلخواهی از خلوت می باشند؛ ازدحام نیز وضعیتی اجتماعی است که در نتیجه ی ناکارایی ساز و کارهای خلوت پیش می آید. برخی از عوامل تاثیرگذار بر درک مفهوم قلمرو؛ عوامل اجتماعی، ادراکی، روانی، کالبدی و کارکردی را شامل می شوند می توان ادعا نمود که قلمرو نقش اساسی در کیفیت زندگی انسان دارد و این امکان را فراهم می نماید که فضای اطراف خود را سازماندهی نموده و به آن هویت فردی یا جمعی دهد و حتی نتیجه ی آن می تواند رسیدن به امنیت و حس تعلق باشد. بنابراین مفهوم قلمرو به عنوان یکی از عوامل تاثیرگذار بر کیفیت ارتباط انسان با محیط، مورد توجه قرار گرفته است که در رابطه با روانشناسی محیط بررسی می شود. هدف کلی پژوهش حاضر ارائه ی راه حل های مناسب در جهت شناسایی هرچه بهتر قلمروها در محیط به کمک روانشناسی محیط می باشد. بدین منظور با استناد به منابع کتابخانه ای و به روش توصیفی تحلیلی به جمع آوری اطلاعات و داده ها پرداخته و در انتها هم راهکارهایی مطرح گردید.

کلمات کلیدی:

قلمرو، قلمروپایی، فضای شخصی، خلوت، ازدحام

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/709578>

